

عنوان مقاله:

تحلیل یکپارچگی میان دو کشور ایران و ترکیه

محل انتشار:

دوفصلنامه اقتصاد و توسعه منطقه ای، دوره 18، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 49

نویسندگان:

علیرضا شکیبایی - دانشیار گروه اقتصاد دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه شهید باهنر کرمان

فاطمه کبری بطا - کارشناس ارشد علوم اقتصادی

سمیه حیدرآبادی - کارشناس ارشد اقتصاد کشاورزی

خلاصه مقاله:

این مقاله پس از بررسی وضعیت جمعیتی و اقتصادی دو کشور ایران و ترکیه، دستاورد تجاری همگرایی اقتصادی این دو کشور را با یکدیگر و در قالب شکل گیری بلوک منطقه آسیای جنوب غربی مورد توجه قرار می دهد. در واقع، هدف اصلی مقاله، بررسی پتانسیل تجاری و تاثیر آن بر میزان افزایش تجارت دو جانبه بین دو کشور ایران و ترکیه است. براین اساس، مقاله به دنبال پاسخ به این سوال است که: آیا همکاری های تجاری دو کشور ایران و ترکیه با یکدیگر و با سایر اعضای بلوک منطقه آسیای جنوب غربی می تواند به افزایش تجارت دوجانبه آنها منجر شود برای پاسخ به این سوال، از مدل جاذبه تعمیم یافته و برای تخمین آن از روش اقتصادسنجی رگرسیون چند متغیره با داده های تابلویی استفاده شده است. نتایج برآورد نشان می دهد متغیرهای مستقل درآمد سرانه و فاصله جغرافیایی بین آنها تا حد زیادی همکاری های اقتصادی بین ایران و ترکیه را توجیه می کنند، که این می تواند زمینه ساز افزایش جریانات تجاری دوجانبه میان دو کشور باشد. همچنین نتایج نشان می دهد این دو کشور نمی توانند با کشورهای منطقه آسیای جنوب غربی همگرایی مثبتی داشته باشند.

کلمات کلیدی:

یکپارچگی تجاری، تجارت دو جانبه، مدل جاذبه تعمیم یافته، داده های تابلویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/703911>

